

Numer **3**
(835) 24 marca 2024

Koszt druku 4 zł

TVANGEL.PL
ISSN 1508-8642

CHRYSTUS KRÓLEM

Pismo Parafii p.w. Chrystusa Króla w Jarosławiu

www.chrystuskrol.com
email: poczta@chrystuskrol.com

WIELKANOC 2024

Alleluja Jezus żyje!

W naszych sercach zapewne brzmią jeszcze słowa Orędzia Paschalnego, przez które Kościół uwielbił Zmartwychwstałego Chrystusa i dziękował za dokonane przez Niego odkupienie człowieka. Podczas liturgii Wigilii Paschalnej radowaliśmy się, że oto po raz kolejny w życiu każdego z nas nastąpiła owa jedyna noc, gdy *Chrystus skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani*. I choć okoliczności, w jakich przeżywamy tegoroczną Wielkanoc znacząco różnią się od tej sprzed roku, dwóch, trzech lat - czujemy, że nasza wiara i nadzieja, że Boża miłość i miłosierdzie pozostają niezmiennie.

Kościół stoi na straży tych prawd a my właśnie dlatego pragniemy wiernie trwać w Kościele - mistycznym ciele Zmartwychwstałego Chrystusa. Dziękujemy za dar istnienia tej wspólnoty łaski, z której skarbcza możemy czerpać. Tak, jak od kilku już miesięcy przypominamy sobie w tegorocznym programie duszpasterskim: „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła”.

Żyjmy wewnętrzną treścią tych słów, więzią miłości i nadziei wszczepieni w Jezusa, zwycięzcę śmierci, piekła i szatana. Trwajmy w pokoju i radości, którymi Zmartwychwstały Pan obdarzył w Wieczerniku Apostołów, zatrwożonych i wylękłych - sami dobrze znamy szarpiące nimi niepokoje z własnej codzienności.

W tym duchu idźmy z ufnością na spotkanie czekających nas radości i trosk, umocnieni słowami wypowiedzianymi przez Jezusa Chrystusa w Wieczerniku, przed zbawczą Męką: *mieście odwagę: Jam zwyciężył świat* (J 16,33b).

Z kapłańskim błogosławieństwem
duszpasterze:

ks. prałat Andrzej Surowiec

ks. Rafał Mikos

ks. Patryk Szałaj

TRIDUUM PASCHALNE

W języku łacińskim *triduum* oznacza trzy dni, a przymiotnik *paschalny* odnosi się do przejścia Pana z tego świata do Ojca. *Pesach* (gr. *Pascha*) jest najstarszym i najważniejszym świętem żydowskim obchodzonym na pamiątkę wyjścia Izraelitów z niewoli egipskiej i przejścia przez Morze Czerwone do Ziemi Obiecanej. Jako najświętsze Triduum Chrystusa ukrzyżowanego, pogrzebanego i wskrzeszonego Kościół katolicki co roku celebruje tajemnicę męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, poczynając od Mszy wieczornej Wielkiego Czwartku aż do Niedzieli Zmartwychwstania. Triduum Męki i Zmartwychwstania Pańskiego „jaśniej jako szczyt roku liturgicznego, ponieważ dzieła odkupienia ludzi i doskonałego uwielbienia Boga Chrystus dokonał przez paschalne misterium swojej błogosławionej Męki, przez które umierając, zniweczył śmierć i zmartwychwstając, przywrócił nam życie” (por. *Ogólne normy roku liturgicznego*, 18). W znakach liturgicznych i sakramentalnych jednoczymy się z Chrystusem, przechodzimy ze śmierci grzechu do nowego życia. W tajemnicy paschalnej zawiera się sens ludzkich dzieł i ich dopełnienie. Zapowiedź zmartwychwstania rozlega się pośród ciemności nocy, a całe stworzenie budzi się ze snu śmierci, by uznać panowanie Chrystusa.

WIELKI CZWARTEK

Wielki Czwartek jest dniem sakramentów, dniem ustanowienia Eucharystii, a wraz z nią wszystkich sakramentów, którymi żyje Kościół, ponieważ w tych sakramentach Chrystus działa, uobecnia swoją mękę i zmartwychwstanie.

Podczas Ostatniej Wieczery „Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało

i Wieczny Kapłan ustanowił Eucharystię i ściśle jej podporządkowany sakrament kapłaństwa. Ile razy kapłan wypowiada słowa konsekracji, ustanowionej przez Chrystusa, tyle razy powtarza się cud przeistoczenia chleba w Ciało, a wina w Krew Pana Jezusa. „Kapłan, sprawując codziennie Eucharystię, zstępuje do głębi tego misterium. Dlatego sprawowanie Eucharystii powinno być dla niego najważniejszym

odnawiają swoje przyrzeczenia kapłańskie.

Wieczorem w parafiach pod przewodnictwem proboszcza odprawiana jest uroczysta Msza święta Wieczery Pańskiej. Szaty kapłanów mają kolor biały. Wszystkie kościelne dzwony, dzwonki oraz organy rozbrzmiewają w czasie śpiewu *Chwała na wysokości Bogu*. Po jego zakończeniu nie wolno używać organów, jakichkolwiek innych instrumentów i dzwonków aż do rozpoczęcia tego hymnu podczas Wigilii Paschalnej. Drewniane kołatki zastępują dzwonki i gong.

Po homilii następuje obrzęd umycia nóg. Jest to wspomnienie aktu pokory Pana Jezusa umywającego nogi apostołom, by przygotować ich i nas wszystkich do ustanowienia najświętszej Eucharystii, w której On, Syn Boży, staje się naszym Sługą, karmiąc nas swoim Ciałem i pojąc nas swoją Krwią.

Ostatnim elementem liturgii wielkoczwartkowej jest uroczyste przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy adoracji, zwanej ciemnicą. Na czele procesji niesie się krzyż, a przy Najświętszym Sakramencie świece i kadzielnice. W tym czasie śpiewa się hymn *Śław, języku, tajemnicę*.

Tabernakulum pozostaje puste, wieczna lampka zgaszona, a ołtarz obnażony ze świec, mszału i obrusa. Zasłania się krzyże pozostałe w kościele. Do późnych godzin wieczornych adoruje się Najświętszy Sakrament, wspominając modlitwę Jezusa w Ogrójcu, Jego pojmanie i przesłuchania.

W Wielki Czwartek pamiętajmy szczególnie o kapłanach, modląc się za nich i składając im wyrazy wdzięczności. „Bez kapłana nie ma ołtarza, nie ma Ofiary, nie ma Komunii świętej, nie ma w naszych świątyniach Chrystusa”.

MODLITWA O UŚWIĘCENIE KAPŁANÓW

O Jezu, wiekuisty Najwyższy Kapłanie, zachowaj Twoich kapłanów w opiece Twojego Najświętszego Serca, gdzie nikt im nie może zaszkodzić. Zachowaj nieskalanymi ich namaszczone dłonie, które codziennie dotykają Twojego świętego Ciała. Zachowaj czystymi ich wargi, które zraszane są Twoją Najdroższą Krwią. Zachowaj czystymi ich serca naznaczone wspaniałą pieczęcią Twojego Kapłaństwa. Spraw, aby wzrastali w miłości i wierności Tobie, chroń ich przed zepsuciem i skażeniem tego świata. Wraz z mocą przemiany

moje». Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów» (Mt 26,26-28). Nowe i wieczne Przymierze Boga z człowiekiem jest więc wypisane niezmywalnymi literami w krwi Chrystusa, cichego, spokojnego i łagodnego Baranka, ofiarowanego bez żadnego przymusu, by zadośćuczynić za grzechy świata.

Jezus jako Najwyższy

i świętym wydarzeniem dnia i centrum całego życia” - pisał Jan Paweł II w *Darze i Tajemnicy*.

Zgodnie z najdawniejszą tradycją Kościoła w Wielki Czwartek nie wolno odprawiać Mszy świętych bez udziału ludu. Rano jedynie w kościołach katedralnych sprawuje się Eucharystię pod przewodnictwem biskupa danej diecezji. Jest to Msza Krzyżma Świętego, podczas której święci się oleje używane później do sprawowania sakramentów. Po homilii wszyscy kapłani

chleba i wina udzieli im również mocy przemiany serc. Błogosław ich trudowi, aby wydał obfite owoce. Niech dusze, którym służą, będą ich pociechą tu na ziemi, a także wieczną koroną w życiu przyszłym. Amen.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Wielki Czwartek

18:00 – Msza Święta i przeniesienie Najświętszego Sakramentu do ciemnicy

21:00 – zamknięcie kościoła

WIELKI PIĄTEK

Wielki Piątek skłania nas do rozważań nad sensem Krzyża, w którym „objawienie miłosiernej miłości Bożej osiąga swój szczyt” (*Dives in misericordia*, 8). Bóg Ojciec ofiarował z własnej woli swego Jednorodzonego Syna, aby odkupić ludzkość. Niepowtarzalne dzieło odkupienia oświeca historię i kieruje nią: Bóg bogaty w miłosierdzie dzięki ofierze Chrystusa okazuje każdemu człowiekowi swą nieskończoną dobroć.

Jest to dzień czytania opisu Męki Pańskiej i kontemplacji Krzyża. „Byliśmy umarli z powodu grzechu i niezdolni zbliżyć się do Ciebie, ale Ty dałeś nam najwyższy dowód swego miłosierdzia, gdy Twój Syn, jedyny Sprawiedliwy, wydał się w nasze ręce i pozwolił się przybić do krzyża” (Mszał Rzymski, I Modlitwa eucharystyczna o tajemnicy pojednania). Adoracja Krzyża pozwala głębiej pojąć nieskończone miłosierdzie Boga. Przyjmując świadomie to niezmiernie cierpienie, Jednorodzony Syn Ojca stał

się ostatecznym orędziem zbawienia dla ludzkości. Droga Krzyża jest trudna. Jednak tylko ona przekazuje nam tajemnicę śmierci, która daje życie.

W Wielki Piątek zgodnie ze starożytną tradycją Kościoła nie sprawuje Eucharystii. Cały dzień trwa adoracja Najświętszego Sakramentu, odbywają się także nabożeństwa drogi krzyżowej.

Wiernych obowiązuje tego dnia wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych oraz ścisły post. Spożycie tylko jednego z trzech posiłków do syta obowiązuje od 18. do 60. roku życia, natomiast wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych wszystkich wiernych, którzy ukończyli 14. rok życia.

Liturgia Męki Pańskiej składa się z czterech części:

- * liturgii słowa,
- * adoracji Krzyża,
- * Komunii świętej,
- * przeniesienia Najświętszego Sakramentu do Grobu Pańskiego.

Kapłani w szatach liturgicznych koloru czerwonego udają się do ołtarza i po oddaniu mu czci padają na twarz. Leżenie krzyżem lub padanie na twarz, czyli prostracja, jest wyrazem szczególnego uniżenia się wobec Boga. Wszyscy zgromadzeni modlą się w ciszy.

Podczas liturgii słowa najpierw czyta się prorocstwo z Księgi Izajasza (52,13-53,12). Drugie czytanie bierze się z Listu do Hebrajczyków (4,14-16; 5,7-8).

W taki sam sposób jak w Niedzielę Palmową czyta się opis Męki Pańskiej z Ewangelii według Św. Jana (18,1-19,42).

Na zakończenie liturgii słowa odbywa się modlitwa po-

modłą się w ciszy, następnie kapłan odmawia modlitwę z rękami rozłożonymi.

Po modlitwie rozpoczyna się uroczysta adoracja Krzyża. Krzyż jest odsłaniany stopniowo, a przy jego ukazaniu kapłan śpiewa: Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło Zbawienie świata. Wierni odpowiadają: Pójdźmy z pokłonem.

Kapłan, duchowieństwo i wierni przechodzą w procesji przed Krzyżem i oddają mu cześć przez przyklęknienie albo przez ucałowanie zgodnie z miejscowym zwyczajem. W tym czasie śpiewa się pieśni: *Wielbimy Krzyż, Święty Boże, Ludu, mój ludu, Krzyżu święty...*

wszechna w następujących intencjach:

- * za Kościół święty,
- * za Papieża,
- * za wszystkie stany Kościoła,
- * za katechumenów,
- * o jedność chrześcijan,
- * za Żydów,
- * za niewierzących w Chrystusa,
- * za niewierzących w Boga,
- * za rządzących państwami,
- * za strapiionych i cierpiących.

Diakon wypowiada wezwanie, w którym podaje intencję modlitwy. Wszyscy

Po adoracji Krzyża następuje Msza darów uprzednio konsekrowanych (łac. *Missa praesancficatum*). Podczas Komunii świętej rozdaje się wcześniej konsekrowane, przyniesione z ciemnicy, Hostie.

Na zakończenie wielkopiątkowej liturgii przenosi się Najświętszy Sakrament do kaplicy, zwanej Grobem Pańskim. Monstrancja jest przykrywana białym welonem na pamiątkę całunu, w który owinięto ciało Jezusa. Wszystkie elementy dekoracyjne i światła powinny kierować uwagę wiernych na Najświętszy Sakrament, który jest pamiątką śmierci

i zmartwychwstania Chrystusa, a nie na figurę Chrystusa leżącego w grobie.

Tego wieczoru i przez cały

następny dzień do rozpoczęcia Wigilii Paschalnej trwa adoracja Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim.

Wielki Piątek

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciemnicy

7:00 – 8:00 - os. Słoneczne: 1, 2, 3, ulice: Żołnierska, Dzieciwarska, 3 Maja, Wodna;

8:00 – 9:00 - os. Słoneczne: 4, 5, 9, ulice: Przyklasztorna, Głęboka, Włókiennicza;

9:00 – 10:00 - os. Niepodległości: 1, 2, 3, ul. Spółdzielcza, kl. III SP;

10:00 – 11:00 - os. Kombatantów: 1, 2, 3, os. 1000-lecia: 1, 2, 3, kl. IV SP;

11:00 – 12:00 - os. Kombatantów: 4, 5, 6, os. 1000-lecia: 4, 5, 7, kl. V SP;

12:00 – 13:00 - os. Kombatantów: 7, 7a, 8, os. 1000-lecia: 8, 9, 10, kl. VI SP;

13:00 – 14:00 - os. Kombatantów: 9, 10, 11, os. 1000-lecia: 11, 12, Stowarzyszenie Rodzin Katolickich;

14:00 – 15:00 - os. Kombatantów: 12, 13, 14, ul. Morawska: 1E, 1B, 3;

15:00 – Koronka do Miłosierdzia Bożego;

15:00 – 16:00 - os. Kombatantów: 17, 19, ulice: Południowa, Na Skarpie, Koło Misyjne;

16:00 – 17:00 - ulice: Stojalowskiego, Słoneczna, Boczna Słoneczna, Basztowa, Oaza Rodzin, Oaza Dziecięca i Młodzieżowa, KSM;

17:30 – Droga Krzyżowa, Liturgia Słowa, Komunia Św.;

22:00 – zamknięcie kościoła

wigilii”. Obrzędy Wigilii Paschalnej odbywają się w nocy: nie wolno ich rozpocząć, zanim nie zapadnie noc, a należy je zakończyć przed świtem niedzieli.

Po pierwszej części Wigilii - obrzędzie światła Kościół rozważa wielkie dzieła, jakich Pan Bóg dokonał od początku dla swego ludu, oraz wyraża ufność w słowo i obietnice Boże podczas liturgii słowa (część druga). Następnie, gdy zbliża się dzień Zmartwychwstania, Kościół wraz ze swymi nowymi członkami, odrodzonymi w chrzcie (część trzecia), zostaje za-

ża);

2. Początek i koniec (żłobi ramię poziome);

3. Alfa (żłobi nad ramieniem pionowym literę alfa);

4. i Omega (żłobi pod ramieniem pionowym literę omega);

5. Do Niego należy czas (żłobi pierwszą cyfrę bieżącego roku w lewym górnym polu między ramionami krzyża);

6. i wieczność (żłobi drugą cyfrę bieżącego roku w prawym górnym polu);

7. Jemu chwała i panowanie (żłobi trzecią cyfrę bieżącego roku w lewym dolnym polu);

8. przez wszystkie wie-

WIELKA SOBOTA

W Wielką Sobotę Kościół trwa przy Grobie Pańskim, rozważając mękę i śmierć Chrystusa. Nie sprawuje się ofiary Mszy świętej, dlatego główny ołtarz pozostaje obnażony.

ŚWIĘCENIE POKARMÓW WIELKANOCNYCH

Poświęcenie pokarmów wielkanocnych należy poprzedzić wspólną adoracją przy Grobie Pańskim.

„Święcą baranka, przypominającego prawdziwego Baranka-Chrystusa i Jego triumf, dlatego też zwyczajnie chorągiewki na pieczonym baranku stawiają. Święcą mięsiwa, którego się

Żydom pożywać nie godziło, na dowód, żeśmy przez Chrystusa Pana z jarzma Starego Zakonu uwolnieni... Święcą chrzan na znak tego, że gorzkość męki Jezusowej tegoż dnia w słodycz się nam zamienia, i dlatego też przy tym masło święcą, które znaczy tę słodycz. Święcą na ostatek i jaja na dowód tego, że jako kokosz dwójako niejako kurczęta rodzi, raz niosąc owoc, drugi raz go wysiadując, tak przez Chrystusa dwa razy jesteśmy odrodzeni”, pisał w 1739 roku ks. Protazy Nowerani w *Ozdobie Kościoła katolickiego*.

W wielkanocnym koszyku najważniejszy jest baranek, symbol Zmartwychwstałego, natomiast jajko i symbol rodzącego się życia.

WIGILIA PASCHALNA

W Wielką Sobotę po zapadnięciu zmroku rozpoczyna się uroczysta Wigilia Paschalna, „matka wszystkich

proszony do stołu, który Pan przygotował swojemu ludowi przez swoją śmierć i zmartwychwstanie (część czwarta). Kapłani i diakoni ubierają szaty liturgiczne koloru białego.

LITURGIA ŚWIATŁA

poświęcenie ognia i przygotowanie paschału

W kościele wygasza się światła, a na zewnątrz rozpala się ognisko. Po poświęceniu nowego ognia zostaje zapalony paschał (duża świeca z wosku pszczelego), symbol Chrystusa, który oświeca każdego człowieka. Kapłan na paschale żłobi rylcem krzyż, nad krzyżem grecką literę alfa, pod krzyżem literę omega, a na czterech polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku. Jednocześnie głośno i wyraźnie mówi:

1. Chrystus wczoraj i dziś (żłobi pionowe ramię krzy-

ki wieków. Amen (żłobi czwartą cyfrę bieżącego roku w prawym dolnym polu).

Po wyłobieniu krzyża i innych znaków kapłan może umieścić pięć symbolicznych gwoździ w formie krzyża, mówiąc przy tym głośno:

1. Przez swoje święte rany
2. jaśniejące chwałą
3. niech nas strzeże
4. i zachowuje
5. Chrystus Pan. Amen.

Kapłan zapala paschał od nowego ognia, mówiąc głośno: Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów.

Po zapaleniu paschału wyrusza do kościoła procesja. Na czele idzie turyferariusz (ministrant kadziła) z dymiącą kadzielnicą. Za nim

idzie niosący paschał, potem celebrans, duchowieństwo, ministranci i lud. Wszyscy niosą świece.

Przy bramie kościoła diakon zatrzymuje się, podnosi paschał i śpiewa: Światło Chrystusa. Wszyscy odpowiadają na to: Bogu niech będą dzięki. Wierni zapalają świece od płomienia paschału, podając sobie

światło.

Wtedy radośnie rozbrzmiewa uroczyste orędzie wielkanocne *Exsultet* (Weselcie się już, zastępy Aniołów, w niebie, łac. *exsultet iam angelica turba caelorum*). Utwór w niezmienionej formie przetrwał od VII wieku do reformy liturgicznej po Soborze Watykańskim II.

Adoracja Najświętszego Sakramentu przy Bożym Grobie - Wielka Sobota

7:00 – 8:00 - os. Kombatantów: 8, 9, 10, ul. Morawska: 1E, 1B, 3;

8:00 – 9:00 - os. Kombatantów: 11, 12, 13, ulice: 3-go Maja, ul. Wodna;

9:00 – 10:00 - os. Kombatantów: 14, 17, ulice: Południowa, Na Skarpie, Dziewiarska, Włókiennicza, kl. III SP;

10:00 – 11:00 - os. Kombatantów: 19, ulice: Stojałowskiego, Słoneczna, Boczna Słoneczna, Basztowa, kl. IV SP;

11:00 – 12:00 - os. Słoneczne: 1, 2, 3, ul. Żołnierska, kl. V SP;

12:00 – 13:00 - os. Słoneczne: 4, 5, 9, ulice: Przyklasztorna, Głęboka, kl. VI SP;

13:00 – 14:00 - os. Niepodległości: 1, 2, 3, ul. Spółdzielcza;

14:00 – 15:00 - os. Kombatantów: 1, 2, os. 1000-lecia: 1, 2, 3;

15:00 – Koronka do Miłosierdzia Bożego

15:00 – 16:00 - os. Kombatantów: 3, 4, os. 1000-lecia: 4, 5, 7;

16:00 – 17:00 - os. Kombatantów: 5, 6, os. 1000-lecia: 8, 9, 10;

17:00 – 18:00 - os. Kombatantów: 7, 7a, os. 1000-lecia: 11, 12;

18:00 – Oaza Rodzin, DPDC;

19:00 – Liturgia światła, Msza św.;

21:00 – sprzątanie kościoła

Świecenie pokarmów

**Od 8:30
do 12:30 -
co pół
godziny**

EXSULTET orędzie wielkanocne

Weselcie się już, zastępy Aniołów, w niebie: weselcie się, słudzy Boga. Niechaj zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo!

Raduj się, ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla wieków pocuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywa! Zdobny blaskiem takiej światłości raduj się, Kościele święty, Matko nasza! Ta zaś świątynia niechaj zabrzmie potężnym śpiewem całego ludu. A zatem proszę was, bracia najmilsi, którzy stoicie tutaj,

podziwiając jasność tego świętego płomienia, byście razem ze mną wzywali miłosierdzia wszechmogącego Boga. Niech Ten, który bez moich zasług raczył mnie uczynić swoim sługą, zechce mnie napełnić światłem swojej jasności i pozwoli godnie wyśpiewać pochwałę tej świecy.

K. Pan z wami
W. I z duchem twoim
K. W górę serca
W. Wznosimy je do Pana
K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu
W. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, abyśmy z całego

serca i z całej duszy śpiewem wystawiali niewidzialnego Boga, Ojca Wszechmogącego, oraz Jednorodzonego Syna Jego, Jezusa Chrystusa, naszego Pana, który Ojcu Przedwiecznemu spłacił za nas dług Adama i krwią serdeczną zmazał dłużny zapis starodawnej winy. Oto są bowiem święta paschalne, w czasie których zabija się prawdziwego Baranka, a Jego krew poświęca domy wierzących. Jest to ta sama noc, w której niegdyś ojców naszych, synów Izraela, wywiodłeś z Egiptu i przeprowadziłeś suchą nogą przez Morze Czerwone. Jest to zatem ta noc, która światłem ognistego słupa rozproszyła ciemności grzechu,

ślawiona noc, jedyna, która była godna poznać czas i godzinę zmartwychwstania Chrystusa. O tej to nocy napisano: a noc jako dzień zajaśnieje oraz: noc będzie mi światłem i radością. Uświęcająca siła tej nocy oddała zbrodnie, z przewin obmywa, przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym, rozprasza nienawiść, usposabia do zgody i ugina potęgę. W tę noc pełną łaski przyjmij, Ojczy Świąty, wieczorną ofiarę uwielbienia, którą Ci składa Kościół święty, uroczyste ofiarując przez ręce swoich sług tę świecę, owoc pracy pszczelego roju.

Znamy już wymowę tej wo-

a teraz ta sama noc uwalnia wszystkich wierzących w Chrystusa na całej ziemi od zepsucia pogańskiego życia i od mroku grzechów, do łaski przywraca i gromadzi w społeczności świętych. Tej właśnie nocy Chrystus, skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani. Nic by nam przecież nie przyszło z daru życia, gdybyśmy nie zostali odkupieni. O, jak przedziwna łaskawość Twojej dobroci dla nas! O, jak niepojęta jest Twoja miłość: aby wykupić niewolnika, wydałeś swego Syna. O, zaiste konieczny był grzech Adama, który został zgładzony śmiercią Chrystusa!

O, szczęśliwa wina, skoro ją zgładził tak wielki Odkupiciel! O, zaiste błogo-

skowej kolumny, którą na chwałę Boga zapalił jasny płomień. Chociaż dzieli się on, użyczając światła, nie doznaje jednak uszczerbku, żywi się bowiem strugami wosku, który dla utworzenia tej cennej pochodni wydała pracowita pszczoła.

O, zaiste błogosławiona noc, w której się łączy niebo z ziemią, sprawy boskie ze sprawami ludzkimi. Prosimy Cię przeto, Panie, niech ta świeca poświęcona na chwałę Twojego imienia nieustannie płonie, aby rozproszyć mrok tej nocy. Przyjęta przez Ciebie jako woń przyjemna niechaj się łączy ze światłami nieba. Niech ta świeca płonie, gdy wszędzie słońce nieznające zachodu: Jezus Chrystus, Twój Syn Zmartwychwsta-

ły, który oświeca ludzkość swoim światłem i z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen, amen, amen.

LITURGIA SŁOWA

Rozpoczyna się druga część, czyli liturgia słowa. Słuchając słowa Bożego, wspólnota kościelna medytuje nad wielką obietnicą ostatecznego wyzwolenia z niewoli grzechu i śmierci.

Lekcjonarz podaje dziewięć czytań z Pisma świętego: siedem ze Starego Testamentu i dwa z Nowego (epistoła i Ewangelia):

1. Stworzenie świata Rdz 1,1 -2,2 lub 1,1.26-31 a
2. Ofiara Abrahama Rdz 22,1-18 lub 22,1-2.9-13.15-18
3. Przejście przez Morze Czerwone Wj 14,15-15,1
4. Nowa Jerozolima Iz 54,5-14
5. Zbawienie dostępne dla wszystkich Iz 55,1-11
6. Źródło mądrości Ba 3,9-15.32-4,4
7. Nowe serce i nowy duch Ez 36,16-17a.18-28

Następnie rozbrzmiewa hymn *Chwała na wysokości Bogu*. W czasie śpiewu biją dzwony. Po skończeniu hymnu kapłan odmawia kolektę, a lektor odczytuje ósme czytanie z listu Św. Pawła Apostoła do Rzymian, symbolizujące przejście ze Starego do Nowego Testamentu. Czytania są przeplatane psalmami responsoryjnymi i modlitwami.

Po odczytaniu epistoły wszyscy wstają, a kapłan uroczyście intonuje Alleluja, które wszyscy powtarzają. Potem śpiewany jest psalm, a wierni powtarzają refren Alleluja.

LITURGIA CHRZCIELNA

Trzecią część stanowi liturgia chrzcielna. Kapłan z posługującymi podchodzi do chrzcielnicy. Następują obrzędy chrztu i bierzmowania katechumenów, którzy długo się do tego przygotowywali. Przed zgromadzony Kościół przyprowadzają ich chrzestni, jeśli chrzci się dzieci, przynoszą je rodzice i chrzestni.

Śpiewa się litanie do Wszystkich Świętych. Do litanii można dodać wezwania niektórych świętych, zwłaszcza patronów kościoła, miejscowości i tych, którzy mają przyjąć chrzest.

Kapłan błogosławi wodę

chrzcielną. Katechumeni wyrzekają się szatana, odpowiadają na pytania o wiarę i przyjmują chrzest. Po chrzcie dorośli katechumeni przyjmują sakrament bierzmowania. Gdy zakończy się obrzęd chrztu (i bierzmowania) lub jeśli chrztu nie było, po błogosławieństwie wody wszyscy stojąc i trzymając w rękach zapalone świece, odnawiają przyrzeczenia chrztu.

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA I PROCESJA REZUREKCYJNA

Następuje liturgia eucharystyczna, część czwarta Wigilii Paschalnej. Bezpośrednio po modlitwie po Komunii duchowieństwo i ministranci udają się do Grobu Pańskiego.

Po wystawieniu Najświętszego Sakramentu i okadzeniu Go wykonuje się uroczysty śpiew na cześć Chrystusa Zmartwychwstałego. Kapłan bierze monstrancję i procesja wyrusza ze śpiewem: *Wesoły nam dzień lub Chrystus zmartwychwstał jest*. Na początku procesji niesie się krzyż przyozdobiony czerwoną stułą oraz figurę Zmartwychwstałego. Okrąża się kościół raz lub trzy razy.

Procesja rezurekcyjna jest uroczystym ogłoszeniem zmartwychwstania Chrystusa i wezwaniem całego stworzenia do udziału w triumfie Zmartwychwsta-

łego, której pozwalasz mu kosztować na ziemi. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.

Kapłan błogosławi wiernych Najświętszym Sakramentem, a na zakończenie jest śpiewana wielkanocna antyfona do Najświętszej Maryi Panny (Królowo nieba, wesel się, alleluja, łac. *Regina caeli, laetare, alleluia*).

Po uroczystej Wigilii Paschalnej, czyli nocnym oczekiwaniu Zmartwychwstania, rozpoczyna się radość wielkanocna, która trwa przez 50 dni do Zesłania Ducha Świętego, którą to uroczystością kończy się okres wielkanocny w Kościele katolickim. Księża noszą szaty liturgiczne w kolorze białym z wyjątkiem Pięćdziesiątnicy, gdy obowiązuje kolor czerwony.

W kościołach przez cały czas trwania okresu wielkanocnego towarzyszyć nam będą takie symbole jak:

- * krzyż przewiązany stułą w kolorze czerwonym,
- * paschał (obok ambony lub w centrum prezbiterium),
- * baranek, wielkanocny symbol ofiary i zmartwychwstania Jezusa,
- * figura Jezusa Zmartwychwstałego (przy ołtarzu).

Przez 50 dni trwania okresu wielkanocnego nie odmawia się modlitwy Anioł Pański. W zamian obowiązuje modlitwa *Regina caeli* (Królowo niebios...).

Jak zapisano w trzecim przykazaniu kościelnym, katolik jest zobowiązany przystąpić do Komunii świętej raz w roku w okresie wielkanocnym. Obowiązek ten został wprowadzony ponad 800 lat temu podczas Soboru Laterańskiego IV w 1215 roku.

łego. Procesję rezurekcyjną można odprawić po Wigilii Paschalnej albo rano przed pierwszą Mszą świętą. Po powrocie procesji do kościoła krzyż i figurę ustawia się obok ołtarza. Kapłan intonuje hymn *Ciebie, Boga, wystawiamy*. Następnie śpiewa się:

K. Niebo i ziemia się cieszą. Alleluja.

W. Ze zmartwychwstania Twojego, Chryste. Alleluja.

Kapłan odmawia modlitwę:

Módlmy się. Boże, Ty przez wielkanocną ofiarę Chrystusa dałeś swojemu ludowi zbawienie, † udzielaj mu obficie Twoich darów, * aby osiągnął pełną wolność i posiadał radość życia wiecz-

Droga Krzyżowa ulicami Jarosławia

W piątek 16 lutego odbyła się Droga Krzyżowa ulicami Jarosławia. Uczestnicy wyruszyli trasą z placu przed kościołem NMP Królowej Polski do jarosławskiej Kolegiaty. Tegorocznej Drodze Krzyżowej przewodniczył abp. Adam Szal. W uroczystości uczestniczyli: duchowieństwo, wierni, samorządowcy, służby mundurowe oraz przedstawiciele poszczególnych instytucji, którzy nieśli krzyż pomiędzy poszczególnymi stacjami. Nad organizacją oraz przebiegiem wydarzenia czuwał archiprezbiter jarosławski ks. prał. Andrzej Surowiec.

Jarosławskie „Pola Nadziei”

Oprócz trwającej wielkiej akcji pomocy ukraińskim uchodźcom kolejny raz przygotowujemy się do przeprowadzenia publicznej zbiórki pieniężnej na rzecz jarosławskiego HOSPICIJUM im. św. Jana Pawła II pod nazwą „Jarosławskie Pola Nadziei”, która odbędzie się w dniach 20-21 kwietnia 2024 r. Zbiórka uzyskała pozwolenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji pod numerem 2024/658/OR i ma być przeprowadzona w sobotę 20 kwietnia pod sklepami i w galerii, a w niedzielę 21 kwietnia przed

kościółami powiatu jarosławskiego. Całość funduszy ma być przeznaczona na poprawę warunków funkcjonowania Hospicjum. Głównym organizatorem jest Stowarzyszenie Rodzina Kolpinga w Jarosławiu we współpracy ze Stowarzyszeniem Przyjaciół Jarosławskiego Hospicjum im. św. Jana Pawła II w Jarosławiu.

Tradycyjnie „Pola Nadziei” w całej Europie odbywają się w kwietniu, kiedy kwitną żonkile – kwiaty, które są głównym symbolem tej pięknej charytatywnej akcji. Od ubiegłego roku dodatkowym naszym symbolem akcji są dwa serduszka z hasłem „Z serca do serca”.

Akcja jest o tyle ważna, że w ciężkich dzisiejszych czasach uwrażliwia całe społeczeństwo na wzajemną pomoc w związku z boleśnie dotykającym nas problemem cierpienia, śmierci i trudnej sytuacji osób najbardziej potrzebujących – najczęściej w ostatnim stadium życia.

Głównym celem akcji „Pola Nadziei” jest pozyskiwanie funduszy na potrzeby hospicjów oraz propagowanie idei opieki hospicyjnej w społeczeństwie.

W kwietniu, kiedy żonkile kwitną niemal w całej Europie, tysiące wolontariuszy wychodzi na ulice, do centrów handlowych, parków, przed kościoły i kwestuje na rzecz terminalnie chorych. Ofiarodawcy otrzymują żywy lub sztuczny kwiat żonkila albo jego symboliczny znak z serduszkami za przekazany datek pieniężny. Zonkil jest symbolem nadziei na nowe życie i odrodzenie. Kwiat poprzez swoją subtelność, barwę i zapach uświadamia nam wyższe cele istnienia, symbolizując kruchość i ulotność życia, przemijanie - stałą metamorfozę. Natomiast dwa serduszka wskazują na nasze emocjonalne zaangażowanie i wielką wrażliwość na chorego potrzebującego człowieka.

Cele „Pól Nadziei”:

- Pozyskiwanie środków finansowych potrzebnych dla bieżącego funkcjonowania Hospicjum.
- Edukacja dotycząca metod pracy z nieuleczalnie chorymi ludźmi oraz z osobami w żałobie.
- Propagowanie w społeczeństwie postaw altruistycznych, otwartych na drugiego, zwłaszcza cierpiącego człowieka. Szczególnie zachęcanie młodzieży do praktycznego zaangażowania w pomoc dla ludzi cierpiących.

W ramach akcji Pola Nadziei bardzo istotna jest:

- współpraca ze wszystkimi samorządami na danym terenie,
- współpraca ze szkołami i przedszkolami – wykonywanie bibułowych żonkili, prelekcje, szkolenie dla młodzieży,
- pomoc w organizacji grup charytatywnych w szkołach,
- organizowanie tematycznych konkursów dla szkół.

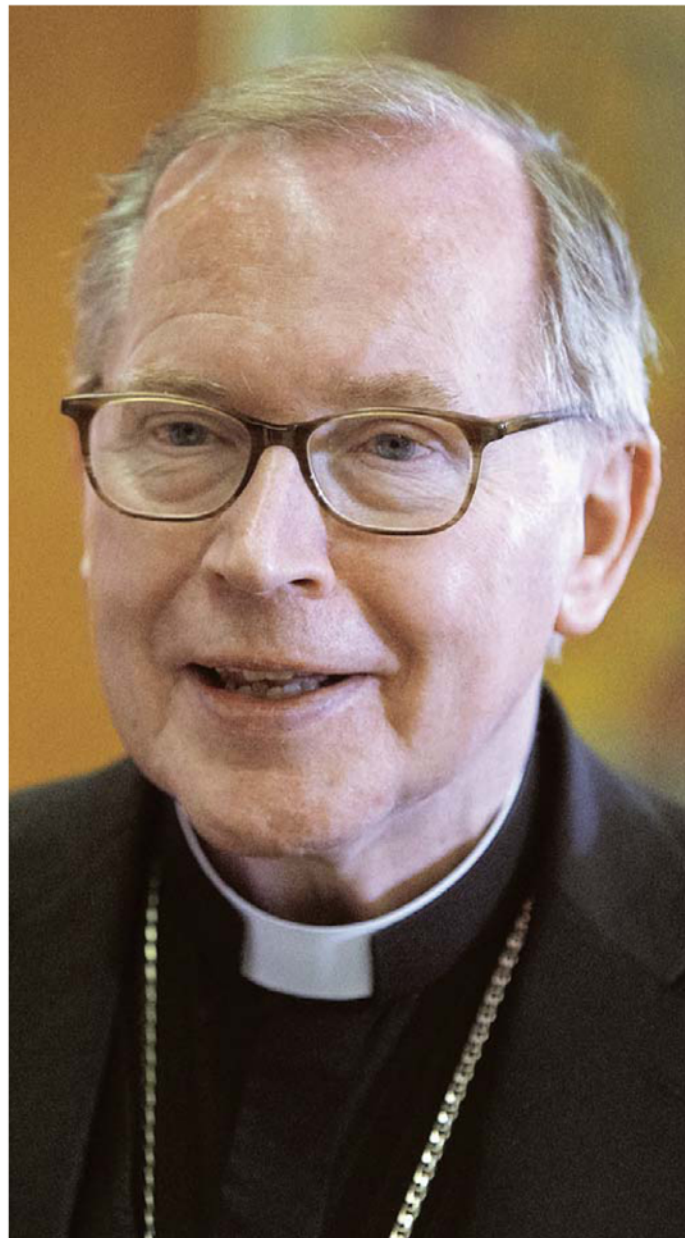
Byliśmy liberalni. Ale już nie

Byliśmy pierwszymi, którzy stali się liberalni, i – mam nadzieję – będziemy pierwszymi, którzy wyjdą z kryzysu, a potem stanie się tak we wszystkich krajach. Nie lękajcie się – mówi prymas Holandii **kard. Willem Jacobus Eijk**.

JAROSŁAW DUDAŁA: W Kościele toczy się dyskusja na temat nauczania moralnego. Ksiądz Kardynał ma opinię człowieka środka – kogoś stojącego pomiędzy dwoma skrzydłami: bardziej konserwatywnym i bardziej liberalnym czy progresywnym. Czy słusznie?

KARD. WILLEM JACOBUS EIJK: Powiedziałbym, że jestem zwykłym katolikiem. Nie jestem ani konserwatystą, ani postępowcem. To typologie psychologiczne, próby jakiegoś skategoryzowania ludzi. Trzeba raczej patrzeć na treść – na to, co ktoś myśli i czego naucza. Mam nadzieję, że w moim przypadku jest to wiara katolicka. To jest właściwa droga. Dla jednych mogą być konserwatystą, dla innych progresistą, a jeszcze dla innych człowiekiem środka. Ale mnie to nie interesuje. Interesuje mnie tylko podążanie za Jezusem Chrystusem.

To brzmi jak męska wersja wy-

znania św. Teresy z Ávili: „Jestem córką Kościoła”.

Tak. Czego innego można oczekiwać od katolickiego biskupa?

Mamy współcześnie propozycje przejścia od teologii moralnej opartej na regułach do opartej na relacjach. Co Ksiądz Kardynał sądzi na ten temat?

Chodzi o relacje i o normy jednocześnie – ponieważ normy

dotyczą relacji. Jedne i drugie są ważne. Relacja jest bardzo ważnym elementem w wierze rzymskokatolickiej, ponieważ najważniejszym celem mego i twojego życia jest wierna relacja z Chrystusem. To nie jest ideał. To jest norma, której można oczekiwać od nas jako katolików.

Diabeł jednak tkwi w szczegółach.

To zależy, co ma pan na myśli – jeśli kwestie prawne, to oczywiście zgadzam się, że diabeł tkwi w szczegółach. Ale jeśli chodzi o teologię moralną, mamy do czynienia z normami nadrzędnymi i normami bardziej szczegółowymi, i na tym gruncie nigdy nie powiedziałbym, że diabeł tkwi w szczegółach. W przypadku autentycznej rzymskokatolickiej teologii moralnej powiedzenie to nie jest prawdziwe.

Ksiądz Kardynał przed wstąpieniem do seminarium ukończył studia medyczne. Zapewne więc wielu spośród Jego znajomych boryka się z problemami bioetycznymi. Niektórzy z nich zgadzają się nauczaniem Kościoła, inni – nie. Jak rozmawiać z tymi, którzy się nie zgadzają?

Zadaniem specjalistów teologii moralnej jest znalezienie argumentów wyjaśniających nauczanie Kościoła na różne tematy. Musimy starać się, aby nauka Kościoła była przez współczesnych postrzegana jako zrozumiała i pogłębiona.

Papież Franciszek uczy, że jeśli chcemy kogoś przyciągnąć, to nie możemy zaczynać od przedstawiania mu szeregu zasad i domagać się jego posłuszeństwa wobec nich. Jeśli nie taki, to jaki powinien być początek tego typu rozmowy?

Miałem kiedyś spotkanie z lekarzami rodzinnymi. Jego tematem była eutanazja. Ludzie mówili: „Biedny kardynał Eijk, spadnie na niego krytyka. Bo ci lekarze nie podzielają jego sposobu myślenia”. Co zrobiłem? Po prostu wyjaśniłem stanowisko Kościoła, ponieważ tego ode mnie oczekiwali. Nie prosili o jakieś niejasne „podejście duszpasterskie”. Pytali o katolickie stanowisko w sprawie eutanazji i trzeba było im to wyjaśnić. Oczywiście, kiedy

TOMASZ GOLAB / FOTO GOŚC

jesteśmy

proceedzi się rozmowę duszpasterską, to nie zaczyna się od razu od całej doktryny Kościoła. To zależy od kontekstu. Jeśli masz przed sobą grupę lekarzy, którzy proszą cię o wyjaśnienie stanowiska Kościoła, to po prostu to zrób. Ale jeśli jest to rozmowa duszpasterska i masz do czynienia, na przykład, z nieregularnym związkiem, to jest to zupełnie inny kontekst. Następnie oczywiście trzeba spróbować zbudować rodzaj przyjaźni, stworzyć atmosferę, w której można pójść dalej i nauczać doktryny katolickiej. Nie wolno ci jednak nikogo oszukiwać. Musimy pozostać uczciwi w odniesieniu do treści katolickiego nauczania. Papież Franciszek często mówi o rozeznawaniu. A rozeznanie ostatecznie oznacza odkrycie prawdy. Jeśli istnieje nieregularny związek, oznacza to, że para, o którą chodzi, musi odkryć prawdę o nim i to, dlaczego podjęła złą decyzję, wchodząc w ten związek. Jest to jednak proces, który może zająć trochę czasu i wymaga stworzenia atmosfery przyjaźni.

Biskupi Holandii zabronili niedawno udzielania błogosławieństwa parom znajdującym się w nieregulowanych sytuacjach...

Nie, biskupi nie zrobili tego bezpośrednio. Powiedzieli – mówiąc w skrócie – że zawsze można modlić się za grzesznika, nawet jeśli jest on w związku z osobą tej samej płci. Ważne jest to, o co modlisz się dla takiej osoby. Zasugerowaliśmy, że powinna to być modlitwa o to, by osoba, o którą chodzi, mogła odkryć obiektywną wolę Boga dla swojego życia i wzrastać w niej, rozwijać się. Nie powiedzieliśmy nic o błogosławieniu par tej samej płci. Kiedy ktoś mówi: „Modłcie się tylko za jednostki, aby odkryły obiektywną wolę

Bożą i Boży twórczy projekt dla kobiety, mężczyzny i małżeństwa”, implikacja jest taka, że oczywiście nie można błogosławić nieregularnych związków. Biskupi nigdy nie napiszą niczego, co byłoby sprzeczne z oświadczeniem Stolicy Apostolskiej.

Mówi się, że Holandia jest krajem liberalnym. I że liberalny jest też Kościół w Holandii...

Wielu holenderskich katolików było kiedyś liberalnymi. Ale już nie jesteśmy. Byliśmy pierwszymi, którzy stali się liberalni, i mam nadzieję, że będziemy pierwszymi, którzy wyjdą z kryzysu, i że stanie się tak we wszystkich krajach. Najpierw muszą one przejść przez głęboki kryzys, a potem znajdą wyjście. Dlaczego? Ponieważ Duch Święty prowadzi Kościół również w tym czasie. „Nie bój się!” – powiedział pan słynny rodak. Wszystko skończy się dobrze. Koniec będzie dobry, ponieważ Bóg się tym zajmie. On jest Alfą i Omegą – początkiem, punktem wyjścia i końcem. Do Niego należy ostatnie słowo na tym świecie. Ostatecznie Kościół ponownie odnajdzie Chrystusa, a to oznacza odnalezienie prawdy, ponieważ On jest prawdą, która jest Osobą.

Jaka jest ścieżka prowadząca od kryzysu do odnowy?

Na początku mieliśmy księży i biskupów, którzy sami byli zdezorientowani. Wynikało to nierzadko z nieodpowiedniej formacji kapłańskiej, jaką otrzymali. Pewien bardzo odważny biskup – pomimo wszelkich sprzeciwów – założył w 1973 r. nowe seminarium, które oferowało właściwą formację kapłańską, zgodnie z wytycznymi Soboru Watykańskiego II. Następnie model ten został przyjęty w innych diecezjach.

KARD. WILLEM
JACOBUS EIJK

**UR. W 1953 R. DOKTOR
FILOZOFII I BIOETYKI,
ARCYBISKUP METROPOLITA
UTRECHTU I PRYMAS
NIDERLANDÓW OD 2008
ROKU, WCZEŚNIEJ
BISKUP DIECEZJALNY
GRONINGEN-LEUWARDEN,
PRZEWODNICZĄCY
KONFERENCJI EPISKOPATU
HOLANDII W LATACH
2011–2016.**

Czasami rektor seminarium jest ważniejszy od biskupa, ponieważ w jego rękach spoczywa przyszłość diecezji. Oczywiście to biskup go mianuje, to do niego należy inicjatywa.

Na czym polega ta nowa formacja?

Nie ma miejsca na wątpliwości, jeśli chodzi o nauczanie Kościoła. Chodzi o poparcie go argumentami, tak by było ono zrozumiałe i postrzegane jako przenikliwe.

W ostatnich latach wykladałem teologię moralną i etykę seksualną w seminarium dla tak zwanych późnych powołań. Uczyłem doktryny Kościoła i byłem mile zaskoczony, że wszyscy studenci byli ortodoksyjni, zadowoleni z kursu, że zaakceptowali doktrynę.

Wszystko to jest kwestią czasu, ale ostatecznie Duch Święty doprowadzi nas z powrotem do prawdy.

Patrząc na historię Kościoła, wiadać, że niektóre aspekty nauczania moralnego ulegały zmianie. Na przykład podejście do wolności religijnej w XIX-wiecznym Kościele było inne niż obecnie. Są więc punkty w nauczaniu moralnym, w które powinniśmy wejść głębiej, a nawet coś w nich zmienić, i takie, które powinniśmy zachować.

Kwestia rozwoju doktrynalnego została bardzo dobrze naświetlona przez kardynała

Johna Henry'ego Newmana: rozwój nie oznacza, że prawda wyjaśniana i nauczana przez Kościół ulega zmianie, ale że my jako Kościół możemy mieć w nią głębszy wgląd. Można to osiągnąć z czasem. Weźmy np. kwestię wolności religijnej. W XIX wieku papież Pius IX mówił o niej z punktu widzenia rozumu: jeśli prawidłowo rozumiesz, odkryjesz jedyną prawdę, i to jest prawda w Chrystusie. Sobór Watykański II mówił o wolności religijnej, ale nie z punktu widzenia rozumu, tylko z punktu widzenia woli. W tle było oczywiście zwalczanie religii przez komunizm i inne ideologie. Patrząc od strony woli, człowiek musi być wolny w wyznawaniu religii, co do której jest przekonany w sumieniu, że jest religią prawdziwą. Nie powinno być przymusu w tym względzie, nawet jeśli jest się przekonany, że ktoś wyznaje niewłaściwą religię lub filozofię życia. Jedną z podstawowych zasad katolickiej teologii moralnej jest to, że zawsze należy podążać za pewnym sumieniem, nawet jeśli ono błądzi, ponieważ jest to przynajmniej próba powiedzenia „tak” woli Bożej.

Wielu ludzi mówi dziś, że są katolikami, że kochają Pana Boga, ale nie zgadzają się z nauczaniem Kościoła w pewnych kwestiach. I tłumaczą to właśnie swoim sumieniem.

Może tak być, dlatego naszym zadaniem jest pomaganie im w odkrywaniu prawdy. Jako teologowie moralni ponosimy szczególną odpowiedzialność za używanie racjonalnych argumentów w celu doprowadzenia ludzi do poznania prawdy. Za to, by ludzie prawidłowo rozumowali w sferze religii i odkrywali prawdę w Chrystusie. Czasem bardziej nam się to udaje, czasem mniej. W końcu jednak Duch Święty doprowadzi nas do prawdy. ■

jaroslaw.dudala@gosc.pl

Egzekucja na polskiej pamięci

Na stronie Ministerstwa Edukacji Narodowej 12 lutego udostępniony został projekt zmian w podstawie programowej. Natychmiast rozpętała się ognista dyskusja, a media zalała fala protestów. Dlaczego?

TOMASZ STRUŻANOWSKI

Włodarze polskiej oświaty zadeklarowali, że ich celem jest „ograniczenie obowiązkowego zakresu treści nauczania, co przy pozostawieniu aktualnego wymiaru godzin nauczania umożliwi nauczycielom i uczniom spokojniejszą i bardziej dogłębną realizację treści, czego skutkiem będzie bardziej efektywne kształcenie”.

Niewtajemniczonym wyjaśnimy: podstawa programowa to obowiązkowy na danym etapie edukacyjnym zestaw treści nauczania oraz umiejętności, które muszą być uwzględnione w programie nauczania i umożliwiają ustalenie kryteriów ocen szkolnych oraz wymagań egzaminacyjnych. Autorzy programów nauczania i podręczników muszą w całości uwzględnić jej zawartość.

Historia jest skarbnicą zbiorowej pamięci. (...) Spoglądamy na nią poprzez wydarzenia i ludzi, którzy w nich uczestniczyli. A czynimy to, by zrozumieć dzień dzisiejszy, by współtworzyć wspólną wartość. Tych wartości, które przez wieki wyrażała najpełniej, nieustannie obecna w naszej historii, idea wolności.

Nauczyciele, uczniowie i rodzice od lat zgodnie i słusznie sygnalizowali, że programy nauczania są przeładowane. Odchudzenie podstawy było zatem konieczne i stanowiło posunięcie ze wszech miar pożądane. Pozostawała tylko delikatna kwestia, co wyciąć. I tu zaczęły się schody. Bo oto się okazało, że cięcia w podstawie programowej z języka

polskiego i historii budzą ogromny sprzeciw społeczny.

Internet zapłonął. Media społecznościowe zalały dramatyczne protesty przeciw zmianom. Wynikało z nich, że za chwilę z polskiej szkoły zostanie wyrugowane to, co stanowi rdzeń polskości. Niezliczone memy wprost kipiały emocjami, oskarżeniami o tendencyjność, cenzurę, przekłamania, pisanie naszych dziejów na nowo.

Dzieje ojczyste, wypełnione bohaterstwem i codziennym trudem przodków, pełne są heroizmu i chwały, ale również tragedii, wątplenia, a nawet niegodziwości – ten bagaż minionych czasów wszyscy powinniśmy poznać.

Ponieważ nauczyłem się nie ufać zbiorowym emocjom, sięgnąłem do źródeł, czyli do strony internetowej ministerstwa. Przeczytałem projekt zmian podstawy programowej z historii dla szkoły podstawowej, liceum i technikum, skopiowałem wykreślenia do osobnego pliku, przeanalizowałem je i... zdębiałem. Tak, potwierdzam: tu nie chodzi o „odchudzenie” materiału. Mamy tu do czynienia z brutalną reinterpretacją historii Polski i świata.

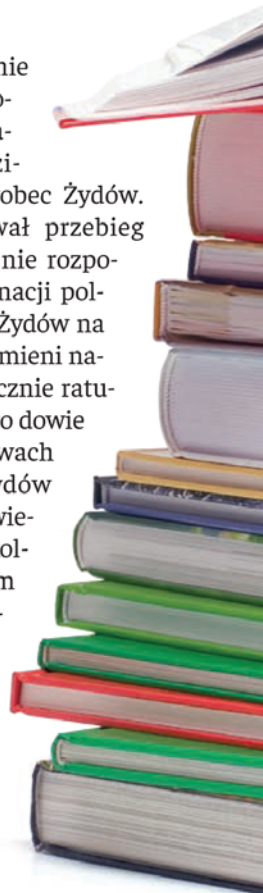
Nowa podstawa programowa zniekształca obraz relacji Polski z jej sąsiadami. Zniknęły z niej najazdy niemieckie na Polskę Chrobrego i Krzywoustego, bitwa grunwaldzka (tak, tak! – w IV klasie podstawówki), przewrotna postawa Prus wobec Rzeczypospolitej w 1792 r. Wyrażnemu rozmyciu ulega odpowiedzialność Niemiec za zbrodnie popełnione na narodzie polskim i za zniszczenia wojenne (czyżby chodziło o utracenie

tematu reparacji?), usunięto też passus o powojennym uniknięciu odpowiedzialności przez większość niemieckich zbrodniarzy. Ludobójstwo na Wołyniu przemianowano na „konflikt polsko-ukraiński”. Trudno zrozumieć, dlaczego uczeń liceum ma nie poznać rosyjskiej idei imperium; obcy mu ma być fakt przymusowej służby tysięcy Polaków w armiach zaborców, a już broń Boże, żeby dowiedział się czegoś o współpracy Niemiec i ZSRR w niszczeniu Polski i polskości w latach 1939-41.

Równie ważne jest kształtowanie więzi z krajem ojczystym, świadomości obywatelskiej, postawy szacunku i odpowiedzialności za własne państwo, utrwalanie poczucia godności i dumy narodowej.

Stosunki polsko-żydowskie... Uczeń nie scharakteryzuje już tolerancyjnej na tle Zachodu polityki Kazimierza Wielkiego wobec Żydów. Gdy będzie poznawał przebieg II wojny światowej, nie rozpoczyna miejsc eksterminacji polskich i europejskich Żydów na terenie Polski, nie wymieni nazwisk Polaków heroicznie ratujących Żydów, ale za to dowie się o różnych postawach Polaków wobec Żydów (ciekawe, czy z dopowiedzeniem, że za jakąkolwiek pomoc groziła im unikalna w skali europejskiej kara śmierci).

Projekt rażąco pomniejsza rolę chrześcijaństwa i Kościoła w historii Polski. Zdaniem jego autorów,

w średniowieczu Kościół może i miał jakiś wpływ na kulturę i życie codzienne, ale już na pewno nie na naukę (bo jak inaczej da się mówić o „mrokach średniowiecza”?). Do rangi kuriozum urasta skreślenie zapisu o roli Jana Pawła II i jego wpływie na przemiany w Polsce i krajach sąsiednich.

Istotne jest budzenie przekonania, że nie można budować przyszłości bez pamięci historycznej, bez kształtowania szacunku dla dziedzictwa narodowego.

Wybielono odpowiedzialność komunistów za losy Polski po II wojnie światowej, a jednocześnie zdeprecjonowano społeczny opór przeciw przejęciu przez nich władzy. Widoczna jest tendencja do pomniejszania tego, czym możemy się chlubić: wyjątkowej tolerancji religijnej na tle reszty Europy, wielokulturowości I Rzeczypospolitej i promieniowania jej kultury na sąsiednie kraje, roli „przedmurza chrześcijaństwa”, bohaterstwa polskiej młodzieży podczas okupacji. Ręce opadają, gdy autorzy projektu bohaterstwo żołnierzy polskich na frontach II wojny światowej przemianowują na „zaangażowanie” i wycinają zeń Żołnierzy Niezłomnych.

Wymowna jest lista usuniętych nazwisk (np. Romuald Traugutt, gen. Władysław Sikorski, rtm. Witold Pilecki, ks. Jerzy Popiełuszko) oraz miejsc (np. Westerplatte, Monte Cassino). Śmiech budzi zamiana „zjawiska radykalnego islamizmu” na „wzrost znaczenia islamu”.

Warto jeszcze wiedzieć, że w liceum częstym i sprytnym zabiegiem jest przenoszenie niewygodnych treści z zakresu podstawowego do rozszerzonego, przeznaczonego wyłącznie dla uczniów klas humanistycznych.

Edukacja historyczna ma ważne cele wychowawcze. Umożliwia w szczególności (...) wzmacnianie poczucia miłości do ojczyzny przez szacunek i przywiązanie do tradycji i historii własnego narodu oraz jego osiągnięć, kultury i języka ojczystego; utrwalenie świadomości istnienia więzów łączących polskie dziedzictwo narodowe z szerszym kręgiem cywilizacyjnym powstałym z połączenia osiągnięć greckiej filozofii, prawa rzymskiego i religii chrześcijańskiej.

To tylko skromna próbka absurdów, przeinaczeń,

przesunięcia akcentów. W rzeczywistości jest ich znacznie więcej.

Pociesza to, że zmiany w podstawie nie będą skutkować koniecznością wymiany podręczników, w których uczeń nadal znajdzie wycięte treści. Ale – żebyśmy nie żywili złudzeń – na stronie ministerstwa czytamy: „Nowa, zawężona podstawa programowa będzie obowiązywać w okresie przejściowym od roku szkolnego 2024/2025. W tym czasie eksperci będą pracować nad kompleksową reformą programową. Całościowa, nowa podstawa programowa wejdzie w życie 2 lata później – od 1 września 2026/2027 w szkole podstawowej, od roku szkolnego 2028/2029 do szkół ponadpodstawowych”. Oczami wyobraźni już widzę nowe, „poprawione” podręczniki...

Zamiast podsumowania: Od ministerstwa otrzymujemy zatem gotowy program dla współczesnych tajnych kompletów: co bardziej ambitni nauczyciele i uczniowie będą zmuszeni zejść do edukacyjnego „podziemia”. Pozostali – jak u Orwella – przyjmą nową wersję „prawdy”. Przy okazji dowiadujemy się, co autorów projektu zmian (oraz tych, którzy zamówili ich „usługę”) najbardziej boli w naszej historii: Bóg – Honor – Ojczyzna.

I ostatnia uwaga: polską edukację mebluje partia, która najbardziej „oberwała” w wyborach (w 2019 r. Lewica uzyskała 12,56% głosów i 49 mandatów, podczas gdy w 2023 r. – 8,61% i 26 mandatów). Odpowiedzialność za to intelektualne barbarzyństwo, którym jest projekt zmian w podstawie programowej z historii, spada jednak na całą rządzącą obecnie koalicję. **n**

PS

Wykreślone cytaty to usunięte z projektu fragmenty ogólnego wprowadzenia do podstawy. W czym i komu one przeszkadzały?

Zainteresował Cię ten artykuł?

Chciałbyś zabrać głos w tej sprawie? Napisz

kontakt@niedziela.pl

Wybrane wypowiedzi zamieścimy w „Niedzieli”

ZAPROSZENIE

Serdecznie zapraszamy
na uroczystości Katyńsko-Smołeńskie,
które odbędą się
w Parafii Chrystusa Króla w Jarosławiu

10 kwietnia 2024 r.

W programie:

11.00 - Msza św.

– przewodniczy abp Adam Szal

Po Mszy św. przed pomnikiem:

- Apel Poległych

- składanie wiązanek kwiatów

W imieniu organizatorów:

Fundacja Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży
im. H. i T. Zielińskich w Jarosławiu

ks. Andrzej Surowiec
archiprezbiter jarosławski

MARSZ ŚWIATŁA

z Różańcem i z relikwiami
św. Jana Pawła II

2 kwietnia g. 19.30

Przewodniczy Bp Stanisław Jamrozek

Od Starostwa do Ratusza

ARCHIDIECEZJA PRZEMYSKA KATOLICKI KLUB MŁODZIEŻ PRZEMYSKA MŁODZIEŻ ARCHIDIECEZJI PRZEMYSKIEJ ZOH SŁOŻA NOWEJ EWANGELIZACJI

31. SPOTKANIE MŁODYCH ARCHIDIECEZJI PRZEMYSKIEJ

Młodzi nadzieją Kościoła

5-7 kwietnia 2024

ŁAŃCUT

Diaconia Muzyczna - Warsztaty

1) 30 I - 1 II 2024

2) 22-24 III 2024

Zapisy: od 25 grudnia 2023 do 3 marca 2024
w parafiach u swojego Duszpasterza lub Katechety.

mlodziez.przemyska.pl

Anyżynka Adam Sici radio Fara niedziela przemyska

Możesz nam pomóc

1,5%

odpis z podatku

KRS - 0000033774

STOWARZYSZENIE RODZINA KOLPINGA, UL. 3 MAJA 49, 37-500 JAROSŁAW

XXIV Wojewódzki Konkurs „Sacrum w literaturze i sztuce”

W dniu 9 marca 2024 r. odbył się XXIV Wojewódzki Konkurs „Sacrum w literaturze i sztuce” organizowany przez Szkołę Podstawową Sióstr Niepokalanek im. M. Marceliny Darowskiej w Jarosławiu i Centrum Kulturalne w Przemyślu przy wsparciu: Wojewódzkiego Domu Kultury w Rzeszowie, Tarnobrzесьkiego Domu Kultury oraz Młodzieżowego Domu Kultury w Jasle.

Patronat nad konkursem objęli: Wojewoda Podkarpacki, Marszałek Województwa Podkarpackiego, Podkarpacki Kurator Oświaty. Z kolei patronat medialny objęły: „Radio FARA” i „Ekspres Jarosławski”.

Uroczystość uświetnili swoją obecnością zaproszeni goście m.in. ks. abp Adam Szal. Konkurs adresowany był do uczniów klas VI - VIII szkół podstawowych województwa podkarpackiego. Rozstrzygnięto go w trzech kategoriach tematycznych: plastycznej, recytatorskiej oraz poezji śpiewanej.

W Finale XXIV edycji wzięło udział łącznie 81 uczestników.

Konkurs plastyczny:

Komisja Artystyczna po obejrzeniu 42 prac konkursowych postanowiła nagrodzić:

I MIEJSCE: Jan Manowiec (Szkoła Podstawowa w Tryńcy) - „Święty Jerzy zabija smoka”

II MIEJSCE: Elżbieta Kołakowska (Szkoła Podstawowa

Sióstr Niepokalanek w Jarosławiu) - „Światło w miłości”, Anna Rabczak (Szkoła Podstawowa w Duńkowicach) - „Pójdź za mną”

III MIEJSCE: Katarzyna Matyja (Szkoła Podstawowa w Tryńcy) - „Jakub walczący z Aniołem”, Karol Wojtasik (Szkoła Podstawowa w Świętem) - „Dobroć i pokora”

Wyróżnienia: Miłosz Fudała (Szkoła Podstawowa Sióstr Niepokalanek w Jarosławiu) - „Cierpiący Chrystus”, Julia Bielec (Szkoła Podstawowa nr 9 w Jarosławiu) - „Droga do raju”

Konkurs recytatorski:

Komisja Artystyczna po wysłuchaniu 24 recytacji konkursowych postanowiła nagrodzić następujących wykonawców:

I MIEJSCE: Maja Czereba (Szkoła Podstawowa nr 9 im. Tadeusza Kościuszki w Jarosławiu), Wiktor Miotła (Szkoła Podstawowa nr 1 im. W. Szafera w Mielcu)

II MIEJSCE: Anna Zołotar (Centrum Kultury i Bibliotek Gminy Dębica), Antonina Gaska (Zespół Szkół w Malinowie)

III MIEJSCE: Karol Winiarski (Szkoła Podstawowa im. Jana Pawła II w Stępie), Zofia Kwiatkowska (Publiczna

Szkoła Zakonu Pijarów w Rzeszowie)

Komisja Artystyczna przyznała również WYRÓŻNIENIA następującym osobom m.in.: Helena Pawluk (Szkoła Podstawowa Sióstr Niepokalanek im. bł. Marceliny Darowskiej w Jarosławiu)

Konkurs poezji śpiewanej:

Komisja Artystyczna po wysłuchaniu 15 występów wokalnych postanowiła nagrodzić w kategorii poezji śpiewanej następujących wykonawców:

I MIEJSCE: Kamila Kurzawa (Szkoła Podstawowa

im. o. W. Katarzyńca w Świętem), Julia Pietras (Szkoła Podstawowa w Zdziechowicach)

II MIEJSCE: Julia Turek (Szkoła Podstawowa w Lipie), Milena Jastrząb (Publiczna Szkoła Zakonu Pijarów w Rzeszowie)

III MIEJSCE: Emilia Starzec (Jasielski Dom Kultury), Laura Jedlińska (Centrum Kultury i Bibliotek Gminy Dębica)

Wszyscy uczestnicy finału otrzymali pamiątkowe dyplomy, z kolei laureaci otrzymali nagrody rzeczowe.

Konkurs biblijny

5 marca odbył się etap dekanalny konkursu biblijnego „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła” na podstawie Ewangelii wg św. Mateusza. Uczestniczyło w nim 20 uczniów z 7 szkół podstawowych. Do finału diecezjalnego przeszło troje uczniów: I miejsce - Patrycja Jędruch (Chłopice), II miejsce - Amelia Płoskoń (Morawsko), III miejsce - Mateusz Pytlowany (Chłopice).

13 marca w kościele Chrystusa Króla, który od wielu lat pełni funkcję kościoła garnizonowego odbyła się uroczysta Msza św. dla żołnierzy dobrowolnej służby wojskowej przed czekającą ich przysięgą wojskową. Msze św. koncelebrowali ks. prałat ppłk Andrzej Surowiec i ks. mjr Włodzimierz Skoczeń.

Komunikat Konferencji Episkopatu Polski

/fragmenty/

KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI

W dniach 13 i 14 marca 2024 roku odbyło się w Warszawie zebranie Plenarne KEP.

...Zebranie Plenarne dokonało wyboru, na pięcioletnią kadencję, nowego Przewodniczącego KEP, którym został abp Tadeusz Wojda, metropolita gdański...

...Wobec głosów w debacie publicznej, które relatywizują wartość życia ludzkiego i uderzają w rodzinę, biskupi przypominają, że prawo do życia od poczęcia do naturalnej śmierci jest podstawowym prawem człowieka...

...Biskupi wyrażają zaniepokojenie informacjami płynącymi ze strony Ministerstwa Edukacji Narodowej dotyczących zmian w organiza-

cji lekcji religii w szkole. Biskupi podkreślają znaczenie wychowawcze, kulturowe i społeczne lekcji religii...

...Biskupi wyrażają wdzięczność polskim rolnikom za ich ciężką pracę. Nie pozostają obojętni na dramaty rolników, którzy często stoją na granicy bankructwa i utraty dorobku własnej pracy. Rozumieją, że ich protesty dotyczą nie tylko walki o byt rolników i ich rodzin, ale także o dobro naszej Ojczyzny...

...W związku z zapowiedziami strony rządowej dotyczącymi zmian w Funduszu Kościelnym, biskupi wybrali kandydatów do zespołu, który zajmie się tą kwestią...

...Biskupi zachęcają wszystkich wiernych do włączenia się w ogłoszoną przez Przewodniczącego KEP abpa Stanisława Gądeckiego Nowennę „Akcja 21:20” w intencji Ojczyzny, zgody narodowej i poszanowania życia ludzkiego...

Biskupi modlą się o pokój w Ukrainie, Ziemi Świętej i innych miejscach w świecie. Polecają też Bogu wszystkie ważne sprawy Kościoła i Ojczyzny oraz udzielają pasterskiego błogosławieństwa.

Zapowiedzi przedślubne

Jerzy Andrzej BARAN

s. Lesława i Wiktorii
zam. Bolton

Wioletta KĄDZIELA-THOM

c. Zbigniewa i Janiny
zam. Bolton

Zapowiedzi przedślubne

Karol Marcin BARAN

s. Jerzego i Anny
zam. Jarosław, ul. Świerkowa

Aleksandra Zuzanna HEJSK

c. Andrzeja i Grażyny
zam. Munina, ul. Włókiennicza

Dziękujemy...

za sprzątnięcie kościoła:

09.03.2024 r. os. 1000-lecia bl. 2 m. 1-15. Nikt nie przyszedł.

11.03.2024 r. os. 1000-lecia bl. 3 m. 1-18. Sprzątali i ofiara: Jędrzejczak. Ofiara: Cymerys. Razem - 50 zł na środki czystości i kwiaty.

16.03.2024 r. os. 1000-lecia bl. 4 m. 1-26. Sprzątali i ofiara: Pietruszewska, Piróg, Pietruszewski, Żur, Gil, Szul, Plezia, Kątek, Zakrzewska. Razem - 90 zł na środki czystości i kwiaty.

18.03.2024 r. os. 1000-lecia bl. 5 m. 1-28. Sprzątali i ofiara: Brodowicz - 40 zł na środki czystości i kwiaty.

Tenis stołowy

Duże sukcesy Anny Brzyskiej

Młodzieżowe Mistrzostwa Europy

Anna Brzyska dołożyła do swojej kolekcji medalowej dwa brązowe krążki wywalczone podczas Mistrzostw Europy do lat 21 w Skopje (24-28 stycznia).

Anna Brzyska zajęła najpierw 3 miejsce w mikście z Maciejem Kubikiem, a następnie wywalczyła brąz w singlu. W półfinałowym meczu przegrała z Ukrainką Veroniką Matiuniną 2:4.

WTT Youth Contender

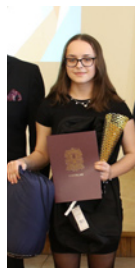
Anna Brzyska wywalczyła srebrny medal w kategorii U-19 podczas WTT Youth Contender w Bułgarii (7-10 marca). 18-letnia zawodniczka wygrała pięć pojedynków. W 1/8 finału pokonała Słowaczkę Elisę Stullerovą 3:0, w ćwierćfinale Belgijkę Alesię Sferleę 3:0, a w półfinale reprezentacyjną koleżankę Katarzynę Rajkowską 3:1. W finale przegrała z Koreanką Choi Nahyun 0:3.

Wkrótce Ania wystąpi w Mistrzostwach Polski (22-24 marca) w Gdańsku.

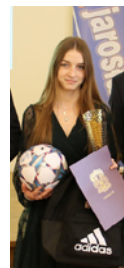

Plebiscyt na Najpopularniejszego Sportowca Miasta Jarosławia

Oficjalne ogłoszenie wyników odbyło się 29 lutego w sali luźnej Centrum Kultury i Promocji. W tym roku w plebiscycie sportowym nominowanych było 20 sportowców (w dwóch kat. wiekowych). Poniżej wyniki naszych zawodniczek.

Anna Brzyska

Natalia Macialek

Najpopularniejszy sportowiec (kategoria do lat 16)

3 miejsce - Natalia Macialek - tenis stołowy

Najpopularniejszy sportowiec (kategoria powyżej lat 16)

3 miejsce - Anna Brzyska - tenis stołowy

Niedziela 24 III	
8:00	+ Helena Sudół (24).
9:30	++ Eugenia i Józef Płes.
11:00	++ Janina, Stanisława, Jan, Adam.
12:15	Za parafian.
16:00	+ Grażyna od Barbary i Bożeny.
18:00	+ Halina Pawlak - roczn. śmierci.
Poniedziałek 25 III	
7:00	1) ++ Maria, Karol Żurawscy. 2) + Grażyna Porczak od sąsiadów z klatki.
18:00	1) + Helena Sudół (25). 2) ++ Aniela, Stanisław, Fryderyk Marchewka, Zofia, Józef Piróg. 3) W int. bierzmowanych.
Wtorek 26 III	
7:00	1) + Henryka Stokłosa od koleżanek i kolegów ze Spółdzielni Mieszkaniowej w Jarosławiu. 2) Za dusze w czyśćcu cierpiące.
18:00	1) + Helena Sudół (26). 2) ++ Adela, Kazimierz, Teresa, Paweł Piętnik.
Środa 27 III	
7:00	1) + Stanisław Hołowiecki od rodziny Portka. 2) O Boże błogost., potrzebne łaski dla Stanisławy w 75 roczn. urodzin.
18:00	1) + Helena Sudół (27). 2) + Ernest Czarniecki.
Czwartek 28 III	
18:00	1) + Helena Sudół (28). 2) + Stanisław - 1 roczn. śmierci. 3) W int. kapłanów pracujących w parafii o Boże błogost., opiekę MB kapłanów od: Bractwo MB Szkaplerznej, Róż: św. Zofii, św. Agnieszki.
Piątek 29 III	
Nie ma Mszy św.	
Sobota 30 III	
19:00	1) + Helena Sudół (29). 2) W int. konających i dusz w czyśćcu cierpiących (APDC). 3) ++ Przemysław Kaźmierczuk i Sebastian Koszła.
Niedziela 31 III	
6:00	Za parfian.
9:30	Dziękczynna z prośbą o Boże błogost., opiekę MB i zdrowie dla Marii i Jana z okazji 50 roczn. ślubu.
11:00	+ Helena Sudół (30 - koniec greg.).
12:15	++ Za zmarłych mieszkańców z bloku os. Słoneczne 3.
16:00	O Boże błogost., potrzebne łaski dla kapłanów pracujących w naszej parafii.
18:00	Nie ma Mszy św.
Poniedziałek 1 IV	
8:00	1) + Tadeusz Lasek (począt. greg.).
9:30	++ Za zmarłych rodziców: Maria i Romuald Bąk.
11:00	+ Wanda Szaro od Teresy Prokuskiej.
12:15	Za parafian.
16:00	+ Ryszard - 4 roczn. śmierci.
18:00	++ Tadeusz Bartosz - kolejna roczn. śmierci i rodziców.
Wtorek 2 IV	
7:00	1) + Tadeusz Lasek (2). 2) + Mieczysław.
18:00	1) + Jan Wielgos - 5 roczn. 2) ++ Władysław, Maria, Józef, Maria, Teresa, Jadwiga, Zygmunt.

Środa 3 IV	
7:00	1) + Tadeusz Lasek (3). 2) + Wojciech Majcher od Ryszarda i Janusza Bogaczewicz.
18:00	1) + Ryszard Drybała od żony i dzieci. 2) Dziękczynna z prośbą o Boże błogost., dary Ducha Św. i opiekę MB dla Adama z okazji urodzin.
Czwartek 4 IV	
7:00	1) + Tadeusz Lasek (4). 2) ++ Aniela i Wojciech.
18:00	1) ++ Antoni, Maria, Weronika, Franciszek, Józef Jazieniccy. 2) + Jan Chmura od Ireny i Marianna Kiper z rodziną.
Piątek 5 IV	
7:00	1) + Tadeusz Lasek (5). 2) ++ Z rodziny Romaniec.
18:00	1) + Klementyna Kaniowska od Barbary i Artura. 2) + Alicja Lichońska od Antoniego i Emilii.
Sobota 6 IV	
7:00	1) + Tadeusz Lasek (6). 2) + Edward.
18:00	+ Klementyna Kaniowska od rodziny Zawadów.
Niedziela 7 IV	
8:00	++ Krzysztofa, Władysława Niedzielscy, z rodziny Kiełt i Jędrzejczak.
9:30	+ Marian Krępa od Stanisława z rodziną.
11:00	+ Helena Wytrykus od rodziny Kilarów.
12:15	Za parafian.
16:00	++ Katarzyna, Marcin.
18:00	+ Tadeusz Lasek (7).
Poniedziałek 8 IV	
7:00	1) W int. Panu Bogu wiadomej. 2) + Wojciech Majcher od rodziny Wilków i Trojaków.
18:00	1) + Tadeusz Lasek (8). 2) ++ Wiktor, Katarzyna, Władysław, Janina, Grzegorz.
Wtorek 9 IV	
7:00	1) + Helena Szafrńska od Alicji Greszela z Nowego Sącza. 2) + Jan Chmura od chrześniaka Dominika z rodziną.
18:00	1) + Tadeusz Lasek (9). 2) + Krystyna.
Środa 10 IV	
7:00	1) ++ Halina i Mieczysław Pituch od dzieci. 2) + Helena Szafrńska od Barbary Pogwizd z Czarnego Potoku.
18:00	1) + Tadeusz Lasek (10). 2) + Jan Chmura od chrześniaka Artura.
Czwartek 11 IV	
7:00	1) + Helena Szafrńska od Eweliny Rosińskiej z rodziną. 2) O Boże błogost., opiekę MB, zdrowie dla siostr z Róży św. Kingi i ich rodzin.
18:00	1) + Tadeusz Lasek (11). 2) + Jan Chmura od szwagierki z rodziną.
Piątek 12 IV	
7:00	1) ++ Antoni, Maria, Weronika, Franciszek, Józef Jazieniccy. 2) + Mieczysław Napora - 2 roczn. śmierci.
18:00	1) + Tadeusz Lasek (12). 2) + Jan Chmura od rodziny Gnesów.

Sobota 13 IV	
7:00	1) O błogost. Boże dla Barbary z okazji 70-lecia urodzin. 2) + Jan Chmura od Moniki i Mariusza Kotlińskich.
18:00	1) Dziękczynna za 70 lat życia z prośbą o Boże błogost. na następne lata dla Barbary. 2) + Tadeusz Lasek (13).
Niedziela 14 IV	
8:00	+ Tadeusz Lasek (14).
9:30	++ Tadeusz Horwath - 5 roczn. śmierci, rodziców: Janina, Władysław.
11:00	O umocnienie wiary w moc Słowa Bożego, które nawraca, przemienia i zbawia człowieka - od członków Dzieła Biblijnego.
12:15	Za parafian.
16:00	+ Jan Chmura od brata Zbigniewa i Danuty.
18:00	+ Zofia Trubas - 12 roczn. śmierci.
Poniedziałek 15 IV	
7:00	1) + Tadeusz Lasek (15). 2) + Jan Chmura od swatów Jana i Janiny z rodziną.
18:00	1) + Mariusz Płes - 4 roczn. 2) + Tadeusz Mazur - int. od Katarzyny Franczyk z rodziną.
Wtorek 16 IV	
7:00	1) + Tadeusz Lasek (16). 2) + Jan Chmura od Janiny i Zbigniewa Furnal.
18:00	1) + Darusz - 1 roczn. śmierci. 2) O Boże błogost., opiekę MB Szkaplerznej dla ks. Opiekuna i członków bractwa.
Środa 17 IV	
7:00	1) + Tadeusz Lasek (17). 2) + Dominik Pieczonka - 22 roczn.
18:00	+ Janina Głęb od syna Leszka z rodziną.
Czwartek 18 IV	
7:00	+ Tadeusz Lasek (18).
18:00	1) O Boże błogost., opiekę MB i św. patronki dla siostr z Róży św. Faustyny. 2) + Helena Szafrńska od córek Grażyny, Elżbiety i Małgorzaty.
Piątek 19 IV	
7:00	1) + Tadeusz Lasek (19). 2) + Jerzy Zamróż - 3 roczn. śmierci.
18:00	1) + Janina Głęb od rodziny Kuźmichów z Wysokiej. 2) + Helena Szafrńska od Doroty Antoniak z Niemiec.
Sobota 20 IV	
7:00	1) + Tadeusz Lasek (20). 2) + Helena Szafrńska od Beaty z rodziną.
18:00	1) ++ Edward - 7 roczn. śmierci, Janina. 2) ++ Stanisława - 17 roczn. śmierci, Karol, Józef, zmarli z rodziny.
Niedziela 21 IV	
8:00	++ Marian, Augustyna, Jakub.
9:30	+ Helena Wytrykus od rodziny Michalewskich.
11:00	+ Janusz Kołodziej - 8 roczn. od rodziców.
12:15	Za parafian.
16:00	+ Andrzej Nowakowski od żony, córek i wnuków.
18:00	+ Tadeusz Lasek (21).

Poniedziałek 22 IV	
7:00	1) ++ Szczepan, Weronika, Józef, Maria, Albin, Elżbieta, Marek. 2) + Helena Szafrńska od Krzysztofa Mikulskiego z rodziną z Nowego Sącza.
18:00	1) + Tadeusz Lasek (22). 2) + Łukasz Kochan.
Wtorek 23 IV	
7:00	1) + Janina Głęb od Stanisława z rodziną. 2) + Jan Chmura od chrześniaka z rodziną.
18:00	1) + Tadeusz Lasek (23). 2) + Jan Szczepanik.
Środa 24 IV	
7:00	1) + Janina Głęb od rodziny Rokoszów i Zbożeń. 2) + Jan Chmura od rodziny Kiełtów.
18:00	1) + Tadeusz Lasek (24). 2) ++ Weronika - 1 roczn., Tadeusz i Teresa.
Czwartek 25 IV	
7:00	1) + Janina Głęb od Mariana i Wiesławy Halczak z rodziną. 2) + Bolesław Malek - 26 roczn.
18:00	1) + Tadeusz Lasek (25). 2) + Marek Gąska.
Piątek 26 IV	
7:00	1) + Janina Głęb od Janusza i Danuty Halczak z rodziną. 2) + Jan Chmura od sąsiadów Sobczuków.
18:00	1) + Tadeusz Lasek (26). 2) + Helena Szafrńska od wnuczki Moniki z rodziną.
Sobota 27 IV	
7:00	1) + Janina Głęb od chrześniaka Eugeniusza z rodziną. 2) ++ Waldemar, Jerzy.
18:00	1) + Tadeusz Lasek (27). 2) + Helena Szafrńska od wnuka Rafała z rodziną.
Niedziela 28 IV	
8:00	+ Tadeusz Lasek (28).
9:30	Dziękczynna z okazji 40 roczn. ślubu Jana i Anny z prośbą o Boże błogost., opiekę MB na dalsze lata życia.
11:00	+ Helena Wytrykus od rodziny Popkiewicz.
12:15	Za parafian.
16:00	+ Jan Chmura od chrześnicy Joanny z rodziną.
18:00	O Boże błogost. dla Barbary z okazji urodzin.
Poniedziałek 29 IV	
7:00	1) + Tadeusz Lasek (29). 2) + Jan Chmura od koleżanek i kolegów ze szpitala COM Jarosław.
18:00	1) + Janina Głęb od rodziny Maców z Łańcuta. 2) + Helena Szafrńska od siostry Bogumiły z rodziną.
Wtorek 30 IV	
7:00	1) + Tadeusz Lasek (30 - koniec greg.). 2) + Helena Szafrńska od Sabiny i Mieczysława z rodziną.
18:00	1) W int. konających i dusz w czyśćcu cierpiących (APDC). 2) + Jan Chmura od rodziny Skrzypków.

Błogosławieństwo stołu przed uroczystym posiłkiem w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego

Ojciec rodziny zapala świecę na stole i mówi:

Chrystus zmartwychwstał. Alleluja.

Wszyscy odpowiadają:

Prawdziwie zmartwychwstał. Alleluja.

Ktoś odczytuje tekst Pisma Świętego.

1 Tes 5, 16-18: Zawsze się radujcie.

Bracia i siostry, posłuchajcie słów świętego Pawła Apostoła do Tesaloniczan.

Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie. W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was.

Po odczytaniu tekstu przewodniczący mówi:

Módlmy się.

Z radością wysławiamy Ciebie, Panie Jezu Chryste, który po swoim zmartwychwstaniu ukazałeś się uczniom przy łamaniu chleba. Bądź z nami, kiedy z wdzięcznością spożywać będziemy te dary, i jak dzisiaj w braciach przyjmujemy Ciebie w gościnę, przyjmij nas jako biesiadników w Twoim królestwie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

Po posiłku ojciec rodziny lub przewodniczący mówi:

Uczniowie poznali Pana. Alleluja.

Wszyscy: Przy łamaniu chleba. Alleluja.

Módlmy się:

Boże, źródło życia, napełnij nasze serca paschalną radością i podobnie jak dałeś nam pokarm pochodzący z ziemi, spraw, aby zawsze trwało w nas nowe życie, które wysłużył nam Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie i w swoim miłosierdziu nam go udzielił. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

